

1934 р.— історико-архівну аспірантуру. З 1930 р. по 1948 р. Пантелеймон Петрович працював в архівних органах.

У роки Великої Вітчизняної війни П. П. Гудзенко знаходився у складі оперативної групи НКВС УРСР, що займалася виявленням та вивченням трофейних архівів. З 1943 р. по 1948 р. він очолював Архівне управління МВС УРСР.

У 1947 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1950 р. Пантелеймон Петрович працював в Інституті історії АН УРСР. Протягом вісімнадцяти років (з 1959 по 1977) він очолював відділ, а в 1967—1970 рр. одночасно був заступником директора Інституту історії. У 1966 р. П. П. Гудзенку було присуджено вчений ступінь доктора історичних наук, а в 1969 р.— звання професора.

На всіх посадах Пантелеймон Петрович працював сумлінно, з повною віддачею сил, виявляв великі організаторські здібності, високу наукову ерудицію. Перу П. П. Гудзенка належить понад 60 наукових праць, присвячених дослідженню процесів формування і розвитку промисловості й робітничого класу України. П. П. Гудзенко був членом редколегій десятків великих багатотомних видань, підготовці яких віддав чимало сил і енергії.

Пантелеймон Петрович був вихователем багатьох кандидатів історичних наук. Йому були притаманні справжня інтелігентність, щира людяність, висока порядність. Таким П. П. Гудзенко залишиться в пам'яті його колег і друзів, усіх тих, хто мав щасливу нагоду спілкуватися з ним.

Ковалевський Борис Павлович

Пішов з життя професор, доктор історичних наук, колишній завідувачий відділом Інституту історії України НАН України Борис Павлович Ковалевський. Народився він 7 серпня 1922 р. у с. Крапивна на Брянщині. Після закінчення в 1940 р. педагогічного училища працював учителем неповної середньої школи.

Незабаром був призваний до армії, де прослужив до листопада 1945 р. Б. П. Ковалевський — учасник Великої Вітчизняної війни — брав безпосередню участь у боях з німецько-фашистськими загарбниками. Був нагороджений орденом та 9 медалями. Після демобілізації з армії Б. П. Ковалевський понад двадцять років працював у партійних і радянських органах України. Одночасно продовжував навчання. У 1958 р. він закінчив аспірантуру при Академії суспільних наук у Москві й захистив кандидатську дисертацію.

З січня 1967 р. Борис Павлович працював в Інституті історії АН України старшим науковим співробітником, завідувачим відділом. Його перу належать чотири монографії, ряд брошур та десятки наукових статей. У листопаді 1971 р. Б. П. Ковалевський успішно захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора історичних наук.

За роки роботи в Інституті він здійснював велику науково-організаційну роботу, брав активну участь у громадському житті колективу. Б. П. Ковалевський обирався депутатом Київської міської Ради, членом Президії Українського комітету працівників культури, членом правління Українського відділення радянсько-румунської дружби.

З січня 1973 р. Борис Павлович працював на посаді заступника міністра вищої та середньої спеціальної освіти УРСР, а потім — директором бібліотеки Академії наук України, зав. кафедрою Автодорожного інституту в м. Києві.

Скрізь, де працював Б. П. Ковалевський, він проявляв високу принциповість, сумлінність і професіоналізм, повагу до колег. Він користувався заслуженою шаною серед товаришів по роботі.

Світла пам'ять про нашого колегу, відомого вченого історика й організатора наукових досліджень Бориса Павловича Ковалевського, ветерана війни назавжди залишиться в наших серцях.

Слинько Іван Іванович

Не стало доктора історичних наук Івана Івановича Слинька.

Народився Іван Іванович у 1902 р. на Катеринославщині в багатодітній родині селянина-бідняка. Трудову діяльність розпочав чотирнадцятирічним підлітком. Був наймитом, робітником, інженером, працював на керівній роботі. У роки Великої Вітчизняної війни І. І. Слинько брав участь у визволенні України, Польщі, Чехословаччини. Мав бойові нагороди. Після перемоги він очолив Комісію з історії Великої Вітчизняної війни АН УРСР. З 1952 р. подальша біографія Івана Івановича була пов'язана з Інститутом історії республіканської Академії наук. У центрі його досліджень — проблеми історії України новітнього періоду, насамперед участь українського народу в другій світовій війні.

Як одного з авторів колективної монографії «Українська РСР у Великій Вітчизняній війні Радянського Союзу 1941—1945 рр.» І. І. Слинька було удостоєно державної премії УРСР.

Іван Іванович брав активну участь у громадському житті, зокрема в діяльності ветеранських організацій.

І. І. Слиньку були притаманні людяність, доброзичливість, порядність. Таким він і залишиться в наших серцях.